

MAGAZÍN

**NA VALENTÍNA 14.2.2017
SA NAŠI ANIMÁTORI Z 3.B STALI
VALENTÍNSKOU HLIADKOU**

ŠTUDENTI V ULICIACH MESTA
LUČENEC ZASTAVOVALI OKOLOIDÚCICH,
KTORÝM POPRIALI VELA LÁSKY. OBDAROVALI ICH LÍZATKOM
A NA TVÁR NAMALOVALI SRDIEČKO

- INTERVIEW S etnologičkou múzea pani Mázorovou-
- PRÍHODA P.PROFESORKY ĎUROŠOVEJ - STAROVEKÁ GRÉCKA MYTOLÓGIA - PREZENTÁCIA KNIHY ROMANA VRÁBEĽA -BARIÉRY
- OSEMSMEROVKA - BÁSNE - ÚVAHY

NAŠA REDAKCIA

Prispievatelia:

Michaela Karáseková, III.B : -Recenzia knihy - Bariery
-Rozhovor s Romanom Vrábelom
autorom knihy
-Staroveká grécka mytológia

Martin Ujtál, III.B : -Sudoka
-Osemsmerovka
-Vtipy

Simona Bendíková, III.B : **Básne** - Život
- Zlomený
- Listy do neba

Eva Rehaneková, III.B : Kufor na sny

Adriana Kisantalová, III.C : **Báseň** - Láska

Veronika Sélešová, II.C : **Báseň** - Príroda

Sabína Udvardyová, II.C : Biele chladné ráno

Sofia Jendreková , Andrea Trebulová, II.C : Denník Anny
Frankovej v divadle J .G. Tajovského
vo Zvolene

Mirka Boklaščuková, Bianka Nemcová, III.B : Prezentácia
tradičných krojov z obce Veľký Lom

xx Anonym xx : Rubrika: Si sám? Nezúfaj!

Učiteľky z I.B : Interview s pani profesorkou Ďurošovou

Kristína Murínová, III.B : **Geografické okienko** : Vodné nádrže

Grafická úprava: Mgr. Michaela Gregušová

Jazyková úprava: Mgr. Anna Zajacová

SUDOKU

	5	3	2		7			8
6		1	5					2
2			9	1	3		5	
7	1	4	6	9	2			
	2						6	
			4	5	1	2	9	7
	6		3	2	5			9
1					6	3		4
8			1		9	6	7	

Martin Ujpál, III.B

VTIPY

Aký je rozdiel medzi manželom a televíznym seriálom?
Žiadny. Je uťahaný.

„Ktorý cicavec nemá zuby?“
„Náš dedko.“

Aký je rozdiel medzi českým a americkým dôchodcom?
Žiadny, obaja si za svoj dôchodok môžu kúpiť výlet do Prahy.

Tobias, kde je tvoje vysvedčenie? pýta sa mama svojho syna.
On jej nato odpovie: „To som požičal Michalovi.
Chce totiž nastrašiť rodičov.“

Študent príde na skúšku, potiahne lístok s otázkou, prečíta, nahodí

zhrozený výraz a pýta sa:

- Pán profesor, môžem si vytiahnuť inú otázku?

- No tak dobre - profesor mal očividne dobrú náladu.

Ale toto sa opakovalo niekoľkokrát, až nakoniec profesora prešla trpezlivosť a hovorí:

- Dajte index!

A zapísal mu za E. Keď študent celý šťastný odišiel, asistent sa pýta:

- Prečo ste mu to dali? Veď nič nevedel.

- Niečo vedieť musel, keď tak usilovne hľadal!

Janko príde do školy a učiteľka sa ho pýta:

- Janko, z čoho máš takú veľkú modrinu na hlave?

- Ale, uštipla ma osa...

- No z toho takú veľkú modrinu mať nemôžeš.

- To mám z toho, že ju chcel ocko zabiť lopatou, ale nestihol.

STAROVEKÁ GRÉCKA MYTOLÓGIA

Staroveká grécka mytológia, bohovia, ich vlastnosti, príbehy a osudy sú predmetom veľkého záujmu až do dnešných čias. Čo to ale mytológia vôbec je? Mytológia, alebo tiež bájoslovie, je komplexná sieť ľudových príbehov, ktoré sú najčastejšie zamerané na príčiny pôvodu sveta, bohov a iných nadprirodzených postáv či javov. Zjednodušene môžeme povedať, že sa jedná o akýsi „predvedecký“ obraz vtedajšieho sveta. Grécki bohovia podľa mýtov sídlili na hore Olymp, konkrétne v svätyni nazývanej Panteón. Z príbehov poznáme až 17 bohov s prívlastkom olympský, no naraz ich nikdy nebolo viac ako dvanásť.

Medzi stálych bohov patrili: Afrodita, Apolón, Artemis, Aténa, Áres, Hefaistos, Héra, Hermes, Poseidon a Zeus. Túto dvanásťku, po grécky nazývanú dodektheon, dopĺňali a vzájomne sa menili nasledovní: Demeter, Dionýzos, Hádes, Hestia, Héba, Hélios a Persefona.

Zeus:

Zeus bol v gréckej mytológii najvyšším a najmocnejším bohom. Bol to vládca celého Olympu a zároveň vládca ľudí. Čo sa týka sféry vplyvu, bol bohom hromu, nebies a bleskov, s ktorými je aj najčastejšie zobrazovaný. Jeho blesky ukuli obri nazývaní Kyklopi v dielňach pod dozorom jeho syna Hefaista.

Zeus mal 5 ďalších súrodencov: Demeter, Hestia a Héra, ktorá bola zároveň jeho manželka, Hádes a Poseidon. Všetkých menovaných prehltol Kronos, ich vlastný otec, ktorému bolo vyveštené, že jeho dieťa ho zbaví nadvlády – to sa aj stalo. Zeus oslobodil svojich súrodencov, povolal si na pomoc Kyklopov a storukých obrov, vďaka ktorým premohol svojho otca.

Po tomto víťazstve si spolu so svojimi bratmi losom rozdelili sféry vplyvu na Zemi: Zeus dostal nebo, Poseidonovi pripadli moria a Hádes sa stal pánom podsvetia.

Poseidon:

Ako už bolo vyššie napísané, Poseidon bol Diov brat a v akejsi hierarchii bol druhým najvyšším bohom spolu s Hádesom. Bol bohom morí a oceánov a jeho známym symbolom je Trident – trojzubec, ktorý mu ukuli Telchini – údajne pôvodní obyvatelia ostrovu Rhodos. Táto zbraň či nástroj mu slúžila na vyvolávanie búrok alebo zemetrasení.

STAROVEKÁ GRÉCKA MYTOLÓGIA

Jeho manželkou sa stala morská nymfa Amfitrita, no Poseidon, ako to bolo u gréckych bohov zvykom, sa zaplietol s aj s mnohými inými ženami.

Gréci mu obetovali koňov a býkov.

Hádes:

Hádes sa po veľkom víťazstve nad Kronom stal bohom podsvetia, teda ríše mŕtvych. Spomedzi Kronových detí bol najstarším. Kyklopi mu zhotovili prilbu, vďaka ktorej bol neviditeľný.

Do podsvetia si uniesol dcéru Dia a bohyně Demeter -Persefona a urobil z nej spoluvládkyňu v ríši mŕtvych. Persefona však nemala záujem ostávať v ríši mŕtvych a po viacerých sporoch tak Zeus pristúpil na dohodu, že jednu tretinu roka strávi s Hádesom v podsvetí a dve tretiny roka môže byť na zemi so svojou matkou.

Medzi ostatnými bohmi nebol veľmi obľúbený a len málokedy opúšťal svoje sídlo. Bránu do tejto ríše strážil trojhlavý pes Kerberos a duše mŕtvych prevážal za poplatok Cháron.

Héra:

Héra bola sestra a zároveň manželka hlavného boha Dia a preto je pokladaná za najvyššiu bohyňu. Jej úlohou bolo chrániť rodinu, rodiace ženy, manželstvo či deti.

Hestia:

Ďalšia dcéra Krona bola bohyňou domova, rodiny či domáceho krbu, ktorý bol považovaný za stred rodiny. O jej ruku prejavil záujem Poseidon aj Apolón, ale ona sa rozhodla pre večné panenstvo.

Gréci ju taktiež považovali za ochrankyňu štátu.

Demeter:

Posledné dieťa Krona a jeho manželky Rheie – Demeter – bola bohyňou zeme, rastlín, plodnosti či roľníctva. S Diom mala dcéru Persefona.

Persefona:

Ako už bolo vyššie spomenuté, Persefona bola dcéra Dia a Demeter, neskôr sa stala manželkou Hádesa. V ríši mŕtvych mala rovnakú pozíciu ako Héra na Olympe. V podsvetí vládla spolu so svojim mužom a dozerala na to, aby nikto túto oblasť neopustil.

Bola bohyňou podsvetia, ale i žatvy či kvetov.

Afrodita:

Pokračovanie na nasledujúcej strane

STAROVEKÁ GRÉCKA MYTOLÓGIA

Afrodita bola bohyňa lásky, sexuality, krásy, prítťažlivosti či plodnosti. Vďaka svojej kráse a kúzlam sa stala jednou z najsilnejších bohýň vôbec. Najvyšší boh Zeus sa obával, že jej krása by mohla spôsobiť spory medzi bohmi a tak sa rozhodol, že ju vydá za Hefajsta. Hefajstos bol pri nej veľmi šťastný, no ona oňho nejavila záujem, najmä kvôli vonkajšiemu vzhľadu.

Afroditu sprevádzali životom romániky s inými bohmi, jej najväčší milenc bol Áres, no učarovala aj Hermovi, či Poseidonovi, ktorému aj porodila jeho dve deti.

Apolón:

Apolón, boh svetla, básnictva či lukostreľby, bol Diov syn, ktorého však nemal s jeho manželkou Hérou a tá potom tomuto bohovi už od malička strpčovala život. Jeho sestra je bohyňa Artemis a sám Apolón bol v istých obdobiach stotožnený s Heliom.

Grécka mytológia často pracuje so vzťahmi, láskou a sexuálnymi príbehmi, a preto aj Apolón mal mnoho milieniek – či už „obyčajné“ smrteľníčky, alebo krásne nymfy. Medzi bohmi plnil dôležitú rolu.

Artemis:

Apolónové dvojča, od ktorého je staršia len o jeden deň, je bohyňou lovu, mesiaca či zvierat. Typicky je preto zobrazovaná s lukom. Staroveká mytológia ju vykreslila ako krásnu a zároveň mocnú bohyňu, ktorá žila panenským životom. Svojou krásou učarovala prakticky každému bohovi.

V nešťastnej výzve s Apolónom, keď si myslela, že strieľa na terč, zabila svojho milého Oriona, ktorého potom od žiaľu vyhodila do nebies a vytvorila súhvezdie Orion.

Aténa:

Aténa nebola len bohyňa, no taktiež ozbrojená bojovníčka považovaná za poradkyňu vojakov. Je známa ako bohyňa múdrosti, no do jej okruhu božstiev tiež zaraďujeme umenie, stratégiu, odvahu alebo spravodlivosť.

Zdroj: Internet

Michaela Karaseková, III.B

INTERVIEW S PANI PROFESORKOU DUROŠOVOU

1. Prečo ste si vybrali práve učiteľstvo?

Ja som si učiteľstvo nevybrala, vybralo si ma samo. Našlo si ma na vysokej škole, keď nám študentom prišli ponúknuť odbor s učiteľským zameraním. Vždy na všetko poviem áno a potom nesiem následky. Ale našla som sa v odbore na 100%.

2. Chodili ste na Pedagogickú školu v Lučenci?

Nie, chodila som na zdravotnú. Moja mama si aj po 18-tich rokoch po skončení strednej školy myslí, že som zdravotná sestra a otravuje ma s kadejakými príznakmi chorôb, ale som dobrý psychológ, všetky jej ochorenia dokážem „vyliečiť“. 😊 A injekcie podávam bez mihnutia oka, v tom som dobrá ešte stále. 😊 Na PaSA som nemala dosť talentu.

3. Chceli ste byť od malička učiteľkou?

Asi áno, ale neviem to isto. Iste som sa hrávala na školu s bábikami, ale každý rok som chcela byť niečím iným. Ťažko povedať. Moja dcéra to zdedila po mne- už chcela byť ošetrovateľka, predavačka bižutérie, učiteľka, v lete tvrdila, že bude ochutnávačka rýb, teraz chce byť kadernička. No uvidíme, čo z nej nakoniec bude. 😊

4. Ste s našou triedou spokojná?

Áno, je to pekná „zberná“ trieda, je v nej teplo, svetlo a vzduch - dúfam, že to tak aj ostane.

5. Baví Vás byť učiteľkou?

Iste. Neviem si predstaviť robiť niečo iné.

6. Chceli by ste vyučovať iné vyučovacie predmety?

Jazyky, niečo ako francúzštinu alebo taliančinu, ale zatiaľ ich neovládám. 😊 Možno sa raz začnem učiť nejaký cudzí jazyk a potom ktovie... Momentálne by som na to nemala čas.

7. Kde ste študovali na vysokej škole?

V Trnave. Iste viete, že v Trnave aj mačky robia „mnau“, tak tvrdo sa tam rozpráva. Ale neviete, že „peklo“ v Trnave nabera iný význam. „Stretne sa v pekle“ znamenalo, že sa stretne v bare so zvláštnou atmosférou, predtým to asi bola pivnica, ale podávali tam výborné nápoje. 😊 Neviem, či tam ten bar ešte je, ale keby som bola mladšia, iste by ste ma tam našli. 😊

Pokračovanie na nasledujúcej strane

8. Chceli ste najskôr kariéru alebo rodinu?

Vôbec som nechcela rodinu. Chcela som cestovať a mať skvelú kariéru a peniaze a tak. Potom som stretla môjho manžela a všetko sa zmenilo... rodina je pre mňa prvoradá. Čo - to som precestovala, kariéru mám a peniaze nie sú všetko. 😊 Som spokojná, moje sny sa zmenili, no neľutujem.

9. Mali ste na strednej škole dobré známky?

Určite. 😊 Nebola som čistá jednotkárka, ak sa na to pýtate, ale snažila som sa. Viem, že som bola najlepšia v angličtine a na ostatné predmety som sa musela učiť, tak ako všetci.

10. Čo radi robíte vo voľnom čase?

Ani neviem. Odkedy mám rodinu, celý môj voľný čas sa točí okolo detí, čo by ich potešilo, čím vyplniť ich voľný čas, čo by chceli robiť... Osobný voľný čas mám len vtedy, keď sa s kolegyňami rozhodneme niekam vyraziť alebo sa len tak stretneme v meste... a ja tie stretnutia zbožňujem. A v lete, keď mám trochu času, čítam knihy -anglické a slovenské, skúšala som aj maďarské, ale šlo mi to ťažko.

PRÍHODY PROFESOROV

PRÍHODA PANI PROFESORKY DUROŠOVEJ

Bývam v činžaku na 1. poschodí. Ľudia na vyšších poschodiach si nevedomujú, že keď prášia deky, pozametajú balkón, všetko sa dostane

na nižšie poschodia. A tak na mojom balkóne, ale i okolo nachádzam zaujímavé veci - odfúknuté oblečenie, čajové vrecúška, papiere z keksíkov...

Z času na čas mi napadne vlastná príhoda. Keď sme boli so sestrou základniarky, chceli sme rodičov prekvapiť a uvariť špagety. Kulinárske začiatky sú však ťažké. Nedali sme do vody soľ, a keď sme ochutnávali špagety, boli bez chuti, také zlé. Rozhodli sme sa naše kuchárske umenie utajiť. Zabalili sme špagety do igelitového vrecka, zahrčkali sme ho a z piateho poschodia, kde sme bývali, sme ich vyhodili von z balkóna. Čo toto bol za nápad?! Vždy sa na tom so sestrou dobre zasmejeme. Predstava, ako ja - staršia a „múdrejšia“- vyhadzujem špagety von z balkóna ako jediné možné riešenie z tej „ťažkej“ situácie, ma vždy pobaví.

Rozhovor pripravili: učiteľky, I.B

GEOGRAFICKÉ OKIENKO

NAŠE VODNÉ NÁDRŽE

DOMAŠA

Vodná nádrž v okresoch Vranov nad Topľou a Stropkov. Výstavba vodného diela Veľká Domaša sa začala vo februári 1962 a ukončená bola v decembri 1967. Vznikom vodného diela Veľká Domaša zaniklo 6 pôvodných dedín Dobrá nad Ondavou, Kelča, Petejovce, Trepec, Veľká Domaša, Valkov. Ruiny dedín ležia pod hladinou a pred výstavbou zbúrali všetky domy a budovy okrem významných budov ako napr. kostol, ktorý je zaplavený. V minulosti tieto dediny zaplavovala voda, ktorá prichádzala s jarnými a jesennými dažďami. Vtedy sa vylievala rieka Ondava. Preto odtiaľ vystáhovali rodiny a postavili vodnú nádrž. Hovorí sa, že jedného roku, keď hladina klesla príliš nízko bolo vidieť špičku kostola, ktorý je zaplavený.

Dĺžka: 14 km

Hĺbka: 35m

Rozloha: 14,22 km²

LIPTOVSKÁ MARA

Dielo bolo vybudované v rokoch 1969-1975. Pri výstavbe bolo zaplavených 13 obcí, z toho 12 úplne (Čemice, Demčín, Liptovská Mara, Liptovská Sielnica, Nižné Dechtáre, Paludza, Parížovce, Rástoky, Sestrč, Sokolče, Vrbie, Vyšné Dechtáre), Liptovský Trnovec čiastočne.

Spolu bolo presídlených 940 rodín, čo predstavovalo viac ako 4000 obyvateľov. Povodne v minulosti tu spôsobovala rieka Váh. Rozloha vodného diela je 22km² a maximálna hĺbka dosahuje 43m. Vďaka svojej veľkosti si právom zaslúži prívlastok- Slovenské alebo Liptovské more.

Kristína Murínová, III.B

RUBRIKA: SI SÁM? NEZÚFAJ!

Mnohí z Vás milí čitatelia, ste „single.“ Tak ako aj ja. Občas sa stane, že vo vašom vnútri prevládajú pesimistické, melancholické nálady, a že nemáte náladu pozerat' sa na vašich zadaných kamarátov ako sa šťastne prechádzajú ruka v ruke s priateľom a vy ste sami. Viem, že je častokrát ťažké tie nálady prekonať, hlavne ak ste taká romantická duša ako ja. Ale nezúfajte milí priatelia! Verte mi, že sa nájdu situácie, keď ste radi, že ste si sami seba pánom. Práve preto som si pre Vás pripravila „10 dôvodov, prečo je byť lepšie single.“

1. Môžete mať kopy kamarátov a priateľov - budete mať totiž čas udržať si ich. S partnerom čas navyše rozhodne mať nebudete.

2. Môžete ísť kedykoľvek, kdekoľvek a hlavne s kýmkoľvek bez nejakých výčítiek - nikto vám nebude robiť „scény“, prečo nemôže ísť s vami, ani sa nikomu nebudete musieť zodpovedať, keď prídete domov až ráno. A hlavne si nemusíte od nikoho pýtať povolenie...

3. Pokojne si môžete užiť babský večer - v kine, na nákupoch alebo len tak s vínom a pizzou u vás doma. Často sa stáva, že veľa priateľstiev končí vďaka chlapcovi, pretože si dievčatá neuvedomujú, že kamarátky tu boli skôr ako chlapci.

4. Nemusíte vyvárať, ani sa trápiť, aké jedlo pre svojho milovaného navaríte. Skrátka si môžete pokojne urobiť svoj obľúbený zeleninový šalát, ale hlavne až vtedy, keď budete hladná vy sama.

5. Môžete robiť rozhodnutia podľa vás a nie sa niekomu prispôbovať - nemusíte sa s nikým radíť o tom, čo budete robiť cez prázdniny alebo len o tom, či si môžete splniť váš dávny sen.

Pokračovanie na nasledujúcej strane

RUBRIKA: SI SÁM? NEZÚFAJ!

6. Po nikom nemusíte upratovať - po byte sa vám už nebudú váľať špinavé ponožky. Nebudete nachádzať vo všetkých kútoch kopy riadu ani omrvinky z čipsov, vaňa už nebude mať svoj každodenný čierny pruh a z umývadla zmiznú tie nechutné chlpy.

7. Cez víkend sa môžete venovať len sama sebe - keď sa vám nebude chcieť, nemusíte sa zo svojho obľúbeného pyžama vôbec vyliezť, na tvár si môžete dať tú príšernú zelenú masku a s knihou v ruke, pomalou hudbou a sviečkami si môžete pokojne vychutnať vaňu len pre seba.

8. V televízii môžete pokojne sledovať svoju obľúbenú telenovelu - nikto Vás už nebude nútiť pozerať sa na pretekajúce autá, či nezmyselné striefačky. Môžete si bez problémov vychutnať a poplakať pri svojom obľúbenom romantickom filme.

9. Môžete sa zdokonaľovať - práve teraz je ten pravý čas zlepšiť si svoju školskú angličtinu alebo začať navštevovať kurzy, krúžky a voľnočasové aktivity, ktoré bavia vás a nie vášho milovaného. Nikto vám to nebude vyhovárať a ešte sa zoznámite s množstvom skvelých ľudí.

10. Môžete sa pokojne zabávať a užívať si, kedy chcete a s kým chcete - bez výčitiek svedomia! Veď ten nový kamarát z vedľajšej ulice by stál za hriech! A ten objav včera na večierku tiež nebol na zahodenie ...

Milí čitatelia, dúfam, že som Vás aspoň trošku povzbudila a na istý čas zahнала pocit smútku z toho, že ste sami. Veď predsa vidíte, že niekedy nie je na škodu byť sám. :)

xx Anonym xx

KUFOR NA SNY

Beriem sa a balím kufre. Teda vlastne len jeden. Kufor na sny. Niežeby mi na ňom nejako zvlášť záležalo. Už leží starý, ošúchaný a zaprášený v kúte, do ktorého dávno nikto nechodí.

Dobre... nie vždy to tak bolo. Bol celkom novučký, voňal kožou, keď som do kúta chodievala ja, urazená na mamu, že mi zakázala zmrzlinu pred obedom, chodievala do neho moja mama, keď prišla za mnou, aby som sa toľko nefúkala a chodieval do neho aj môj otec, keď moja mama obišla neúspešne a napokon nik, zostal len ten kufor.

Hľadala som naň s údivom, možno aj smútkom a videla, ako mu tupý pazúr času zanechal nepekné škrabance. Nie veľmi hlboké, ale zato dlhé. Musel tam byť skutočne dlho. Ako dlho vlastne? Späťne som sa snažila spomenúť si, kedy som v tom kúte, pri tom kufri, bola naposledy, no...nespomenula som si.

A teraz je čas, aby aj on z neho konečne vystrčil kolieska. Nemal ich od začiatku, no časom mu narástli, ako narastie srst' narodenému mŕďaťaťu a mne narástli kridla...

Tie, ktoré som si v tom kúte, pri tom kufri vysnila a potom ich do neho starostlivo uložila. Rovnako ako všetky pekné, menej pekné a nepekné myšlienky. Snívali sa mi, keď som spala pod závojom tmy, alebo keď som sa skrývala pod perinou pred strašidkami v izbe alebo neskôr, keď ma tá perina ochraňovala pred domácimi úlohami do školy a dokonca aj pred školou samotnou.

Toľko by ten kufor mohol rozprávať o všetkých tých myšlienkach, meniacich sa na sny, no neurobí to. Pretože ich ukrýva iba a iba pre mňa, čakajúc na deň, v ktorom sa buď rozplynú v zabudnutí alebo na deň ako je tento. Kedy si už k nemu nesadnem, ale zoberiem ho. Kedy dovnútra nenahliadnem, napokon sa to ani nedá a ja predsa viem, čo sa v ňom ukrýva. Ukrývala som to tam po dlhé roky starostlivo, ale tam kam pôjdem ja - pôjde aj on.

Síce starý, ošúchaný, záprášaný, oškrabaný, no plný mojich snov. A kto by si svoje sny nebral so sebou. Napokon ich má predsa v hlave, uložené v tom tmavom kúte, kam pustí len málokoho.

A tak, keď konečne prišiel ten deň, beriem psa a balím kufor na sny.

Eva Rehaneková, III.B

Báseň - Láska

Láska, city, radosť, smiech,
chcem cítiť dotyk tvojich pier.
Pohľad, dotyk, možno hriech,
ukáž mi, kam kráčať s telom smieť?
Tak veď ma, veď ma týmto životom,
šťastie už čaká na nás za rohom.
Tak vykročíme tou správnou nohou
za šťastím, láskou, slobodou.
Držím ťa za ruku, som tu s tebou,
dôveruj mi.
Sme obklopení túžbou, nehou,
len ty a ja, naveky.

Adriana Kisantalová, III.C

Báseň - Príroda

Príroda

Ó, príroda ty prameň krásy,
dávaš nám všetkým nádej spásy.
Každý kto chce žiť si ťa váži,
ako oko v hlave si ťa stráži.
Ó, príroda ty čaša naša,
ktorá nám do duše oddych prináša.
Keď do teba vkročíme,
úľavu na tele cítime.
Bez teba žiť to nemá zmysel,
ničieť ťa, to je veľký nezmysel.

Veronika Sélešová, II.C

Básne

Život

Pri živote ma drží už iba viera,
vraví sa, že nádej posledná umiera.
Bojujem, kým budem vedieť snívať,
svoj žiaľ za úsmevom budem skrývať
padať zakaždým, kým viem milovať.
Bojujem o našu lásku zo všetkých síl,
aj keď celý svet kričí, že je to náš najhorší omyl.
Už nie som to dievča, koho trápili klebety.
Tie reči považujem iba za kus smeti.
Žijem pre tých, ktorých milujem,
nesklamem vás, to vám garantujem.
Vy ste ten môj vysnívaný cieľ,
aj keď niekto z môjho života odišiel.
Nikdy nezabudnem, lebo žiješ vo mne,
aj niekedy vyzerá všetko bezvýznamne.

Zlomený

Človek sa mení, už nechce stretnúť lásku,
nechce byť znova zranený.
Človek stráca nádej, vieru,
za falošným úsmevom,
ukrýva obrovskú dieru.
Diera, ktorá je väčšia než úsmev,
kde je ten človek, ktorému dušu liečil spev?
Zmenil sa, bolesť ho vymenila za niekoho iného,
už nie je ten plný elánu, ale tieň muža zraneného.
Nemá žiadnej skutočnej útechy,
život mu naozaj nešetřil údery.
Jeho bolesť má nevypočítateľné rozmery,
ale ešte stále v kútiku duše verí,
že ešte sa jeho sen uskutočniť môže.

Simona Bendíková, III.B

BARIÉRY

Byť zdravý alebo bohatý? Častokrát si neuvedomujeme, čo je dôležité, aké by mali byť naše pravé hodnoty. Počas praxe sa stretávam s mnohými ľuďmi (klientmi) sociálnych zariadení. Rada by som vám priblížila v skratke príbeh Romana, ktorého nezlomil ani jeho hendikep.

Roman je telesne postihnutý (pripútaný na vozík) a je mu diagnostikovaná detská mozgová obrna (DMO). Napriek tomuto postihnutiu je sebestačný a nevzdáva sa. Má svoje záľuby, medzi ktoré patrí práca na PC, nákladné autá a kamióny. Chcel sa stať profesionálnym šoférom, no jeho hendikep mu to nedovoľuje. Taktiež rád kreslí, počúva hudbu a spoznáva nové miesta. Úspešne zmaturoval na Obchodnej akadémii v Košiciach a jeho snom je nájsť si prácu v oblasti výpočtovej techniky alebo administratívnej činnosti. Rád by sa venoval výtvarnému umeniu a založil si rodinu.

Nedávno tento mladý, ambiciózný človek vydal knihu. Kniha vyšla ako reakcia na výzvu verejnej ochrankyne práv Jany Dubovcovej Nahlás bariéry. „Výzva bola zameraná na zisťovanie, ako sú prístupné ÚPSVaR, pre ľudí so zdravotným postihnutím,“ vysvetlil autor knihy. Muž na vozíčku denne bojuje s bariérami v Lučenci a tak tému poňal globálne a začal monitorovať všetky verejné budovy v meste. „Zameral som sa na ich prístupnosť pre mňa osobne,“ objasnil s tým, že podobné potreby ako on majú zvyčajne aj matky s kočíkami alebo seniori. Pri monitoringu vznikla fotodokumentácia, ktorú sa Roman rozhodol publikovať. V knihe upozorňuje na problémy s prístupnosťou niektorých budov, ale zároveň navrhuje jednoduché a finančne nenáročné riešenia. Najprístupnejší bol pre Romana Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Sám sa s menšou námahou dostal aj na poštu. „S vozíčkam sa nedá dostať do knižnice, Mestského informačného centra v budove Divadla B. S. Timravy a na železničnú stanicu,“ priblížil výsledky svojho prieskumu Roman.

V prvej časti knihy sa hovorí o dohovore OSN o právach ľudí s postihnutím. Ako by mala Európa vyzerat' bez bariér. Taktiež je spomínaných 33 otázok pre vládu SR. Druhá časť knihy je opis samotného monitoringu-čo všetko bolo za tým, aby sa to mohlo uskutočniť. A v tretej časti knihy hovorí Roman o svojom živote, čím si rodina i on sám musí prejsť. Vysvetľuje, čo treba podstúpiť, aby zdravotný stav postihnutého dieťaťa bol čo najlepší.

Prečo sa vlastne túto knihu rozhodol napísať? Pretože dostal možnosť hovoriť a dať trošku do povedomia vecí, ktoré boli ďaleko v ústraní. Prinieslo mu to i veľa osobných skúseností či nových priateľov,

Pokračovanie na nasledujúcej strane

ŽIVOT NA KOLESÁCH S PREKÁŽKAMI

ktorí stoja pri ňom stále. Monitoring pokračuje znovu po roku, aby Roman zistil ako miesta, ktoré navštívil i samotné mesto pokročili. Som rada, že práve ja poznám a môžem byť priateľkou tak silného človeka. Kniha Monitoring bariérovosti bude prezentovaná aj u nás. Ak ťa tá téma zaujala alebo máš otázky, radi ťa na besede uvidíme.

Michaela Karaseková, III.B

BÁSEŇ - LISTY DO NEBA

Roky ubiehajú a naše životy sa menia.
Zrazu sa nám spomienky vnárajú do podvedomia.

Už sme zabudli aké je milovať,
úplne sa navzájom darovať.

Vraciam sa späť na tie ulice šťastia,
ale už sa nedočkám tvojho objatia.

Zrazu iba nemé výkriky k tebe volám,
za našu lásku svoj život dám.

Sú to roky, čo si odišiel,
no ver mi, vo mne stále žiješ.

Tichou modlitbou sa prihováram
na tvoj hrob dávam už len kvety.

Život plynie veľmi rýchlo.

Niekedy sme vysoko.

Raz padneme na dno.

Vždy si vravel, že láska zvíťazí,
žiadny dážď skutočný cit nezhasí.

Moje vyznanie ti do nebies posielam,
ten stratený pokoj znova mám.

Našla som svoju novú nádej,
ty si ma priviedol k nej.

Ďakujem za všetko, čo si mi dal
za tvoju odvahu, že si ma miloval.

Simona Bendíková, III.B

Kaširované srdiečka: študenti, III.B

PREZENTÁCIA KROJOV Z OBCE VEĽKÝ LOM

V priestoroch Novohradského múzea a galérie v Lučenci sa uskutočnila 29.9.2016 prezentácia tradičných krojov z obce Veľký Lom. Pri prezentácii spolupracovali animátori našej školy z III.B triedy. Študentky predviedli módnu prehliadku krojov. Na tejto akcii naši študenti spolupracovali s pani Mgr. Emíliou Mázorovou, etnologičkou múzea a iniciátorkou projektu, ktorý obohatí ich etnografický zbierkový fond. Pani Mázorová nám odpovedala aj na pár otázok.

Ako vznikla myšlienka prezentovať kroje z Veľkého Lomu?

„Ešte nikdy neboli v múzeu takéto kroje a tak som oslovila kamarátku, ktorá mi ukázala kroje a boli veľmi zaujímavé. Na základe toho som napísala projekt na podporu umenia, aby Novohradské múzeum bolo majiteľom krojov. Konalo sa to na akvizičnom procese, odborná komisia to prehodnotila a schválila.“

Kedy vznikli a ako sa vyrábali tieto kroje?

„Ich pôvod je veľmi starý. Majú okolo 90 rokov. Vyrábali ich ženy z dediny. Všetky kroje sa vyrábali ručne a väčšina krojov bola šitá na mieru.“

A čo mužské kroje?

„Mužských krojov z Veľkého Lomu je veľmi málo a niektorí občania si ich odkúpili a odniesli so sebou.“

Čo nám viete povedať o pôvodnej parte?

Parta pôvodne predstavovala stuhami ozdobený veniec, obyčajne mladuchy. Nosili ju mladé dievčatá od 14 do 16 rokov, ktoré verili v čistotu a panenstvo. Parta sa nosila len v svadobný deň. Po ňom sa zložila a z dievčaťa sa stala žena.

Táto zaujímavá ozdoba hlavy inšpirovala mnohých umelcov, ako napr.: nášho známeho režiséra Juraja Jakubiska, ktorý po nej siahol vo filme Perinbaba.

Pôvodná parta bola však ukradnutá a použili ju v americkom filme v roku 2015. Replika uvedenej party sa nachádza v Martinskem múzeu.

Na jej zhotovení sa podieľali aj slečna Sandra Poláková z Malaciek a dolnozemskej Slovák Patrik Rago zo Srbska, z mestečka Selenča. Podrobné informácie nájdete na webovej stránke: www.nvg.sk

Rozhovor pripravili: Mirka Boklaščuková a Bianka Nemcová, III.B

PREZENTÁCIA KROJOV Z OBCE VEĽKÝ LOM

Svadobné čepčenie nevesty, kde pózovala naša študentka Laura Korimová z III.B

Študentka našej školy Daniela Korimová z III.B prezentovala repliku party od Dolnozemskeho Slováka Patrika Raga zo Srbska

DENNÍK ANNY FRANKOVEJ V DIVADLE J .G. TAJOVSKÉHO VO ZVOLENE

Divadlo sprostredkúva neobyčajný a nevšedný umelecký zážitok ,ktorý sme mali možnosť zažiť aj my -výber študentov zo všetkých ročníkov našej školy 13.dec.2016.Hoci bol chladný decembrový podvečer, zhromaždili sme sa pred našou školou a v očakávaní pekného večera sme nastúpili do dvoch vyhriatych autobusov. Tešili sme sa na divadelné predstavenie Denník Anny Frankovej v divadle J .G. Tajovského vo Zvolene.

Počas predstavenia sme sledovali príbeh dospievajúceho dievčaťa Anny ,ktorá si svoje túžby i tajomstvá zapisovala do denníka, ktorý dostala na svoje trinásť narodeniny. Jej životný príbeh sme mohli vidieť prenesený zo stránok denníka na divadelnú scénu. Hoci na prvý pohľad bežný príbeh – ide o omyl, pretože obdobie, v ktorom žila Anna a robila si zápisky bolo najkrutejším obdobím prenasledovania židovského obyvateľstva počas 2.svetovej vojny. Anna bola Židovka. Príbeh sa odohráva v Holandsku, kde sa Anna v rokoch 1942-1944 ukrývala spolu so svojou rodinou v podkroví domu, z ktorého po celý čas nevychádzali. Pomáhali im holandskí priatelia. Anna svoje zápisky začala mottom : „Buď mi na pomoci“. A pomoc veru potrebovala....Spomínané roky prežíva Anna vo svojom svete, ktorý je poznačený prísny každodenným režimom a strachom. Napriek tomu dokázala prežiť tieto roky plná túžby po bežnom živote na slobode a v každej situácii vedela nájsť zmysel a krásu života. Žiaľ aj jej život končí v koncentračnom tábore a napokon jej smrťou.

Divadelné predstavenie sme všetci sledovali so zatajeným dychom a v závere sme sa nevyhli dojatiu i slzám. Obdivovali sme silu a statočnosť mladého dievčaťa a určite sme dostali mnoho impulzov na naše úvahy. Po predstavení sme sa vracali všetci unavení, ale plní dojmov. Zvlášť v tom čase predvianočnom sme si uvedomili, že náš život v porovnaní s osudom Anny je skutočne krásny a bezproblémový....

Sofia Jendreková a Andrea Trebulová, II.C

BIELE CHLADNÉ RÁNO

Pod nohou vetvičky praskajú. Jeseň nahradilo bielučké ráno, ono klopká na dvierka. Bielou perinou zakrytý celý kraj, na poliach vodné polia premenia sa na ľad. Chumáčiky zlietajú aj zlievajú sa do bielučkého mora. Prišla zima! Mesiac nahradilo slnko, nastávajú dlhé chladné večere osvetlené mesačným svitom a hviezdou žiarivou oblohou. Stromy sú už holé, možno i úbohé vetvy sú zranené, k zemi koreňom zrazené. Teploty klesajú, zvieratá sa skrývajú do svojich úkrytov alebo dier. Vonku je zima, samé vyštípané červené líčka, ale úsmev doširoka. Deti si stavajú svojich bielych kamarátov „snehuliakov“, na hlavách im nesmie chýbať starý hrdzavý hrniec, v ruke stará drevená metla a na tvári dlhá mrkva. Oni sú tak nemé, ale životom plné, vidia radosť iných. Deti sa na sánkach svahom púšťajú rýchlosťou a na rovnej ploche zastanú. Ostatní sa šantia, stavajú veľké ľadové kráľovstvá. Anjeli zlietli na zem, otláčili svoje krídla o sneh. Predvianočná nálada sa na trhoch ozýva, krásne piesne-koledy zmäkčia nejednu vážnu tvár či ľadové srdcia. Na stánkoch voňavé dobroty voňajú. Chutné sú to jedlá. Horúci chutný punč, zohrieva naše omrznuté ruky. Prechádzky zimnou krajinou so svojou celou rodinou. Rôzne prírodné úkazy fotia všetci nadšenci. V záhradách má každý na strome malý domček, kde skáče vrabček, bruško nasýti, očka zatvorí a upadá do hlbokého krásneho vtáčieho sna. Sú aj miesta, kde sa medovníčky zobia. Bielou perinou a ozdobami vyfintené s čajom sú najlepšie. Stromček veľký, na námestí svieti, zobia ho všetci. Naobliekani ľudia pri radnici sedia. Obloha ku koncu dňa zafarbí sa do červena, je to akýsi varovný signál-budú ďalšie chladné rána. Večer žije celé mesto, ľudia sú rozmiestnení po celom kraji. Večer, keď sa stmieva, ľudia utekajú do domova na teplučké miesto, ktoré pripomína jedno veľké rodinné hniezdo. Drievko v kozube praská a plamienok-svetlý pán-teplučko dodáva. Celá rodina je pokope, šťastím vyžaruje celý byt a lásku rozdáva objatia a jemné bozky od mamy. Stromčeky vo všetkých obývačkách svietia, dodávajú nádej a silu k životu.

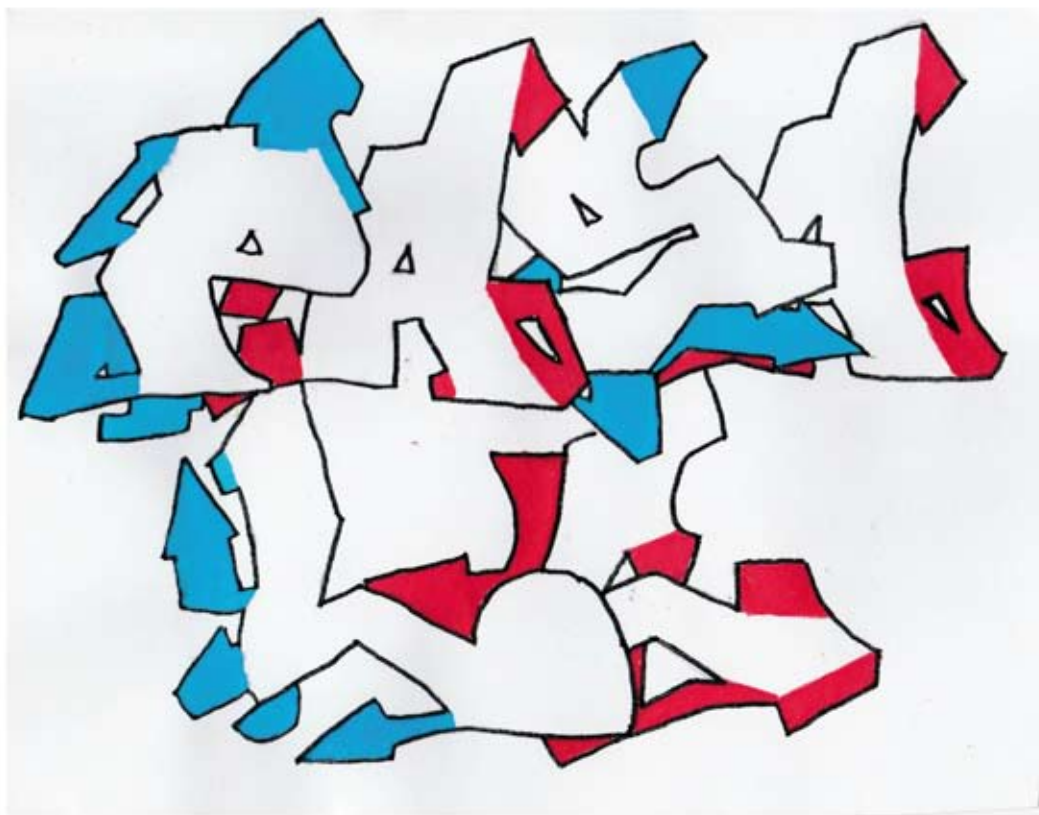
Sabína Udvardyová, II.C

OSEMSMEROVKA

Pani učiteľka vysvetľuje v triede:- Hovoríme, že krava sa otelila, mačka sa okotila. Povie niekto ďalší príklad?
Móricko sa hlási: - Prosim, žralok sa ožral.

kyberšikana, počítač, čokoláda, plagát, pilot, káva,
fotka, továreň, doktor, komix, rodičia, vaňa,
nadávky, urážka, beh, koleno, online, drep, bok,
bicykel, noha, sociálna sieť, auto, čadič, kov,
obojživelník, kečup, šikana, riziko, roh, oleander,
rizoto, klávesnica, okno, oko, ruka

kresba: Patrik Hrdina, III.B